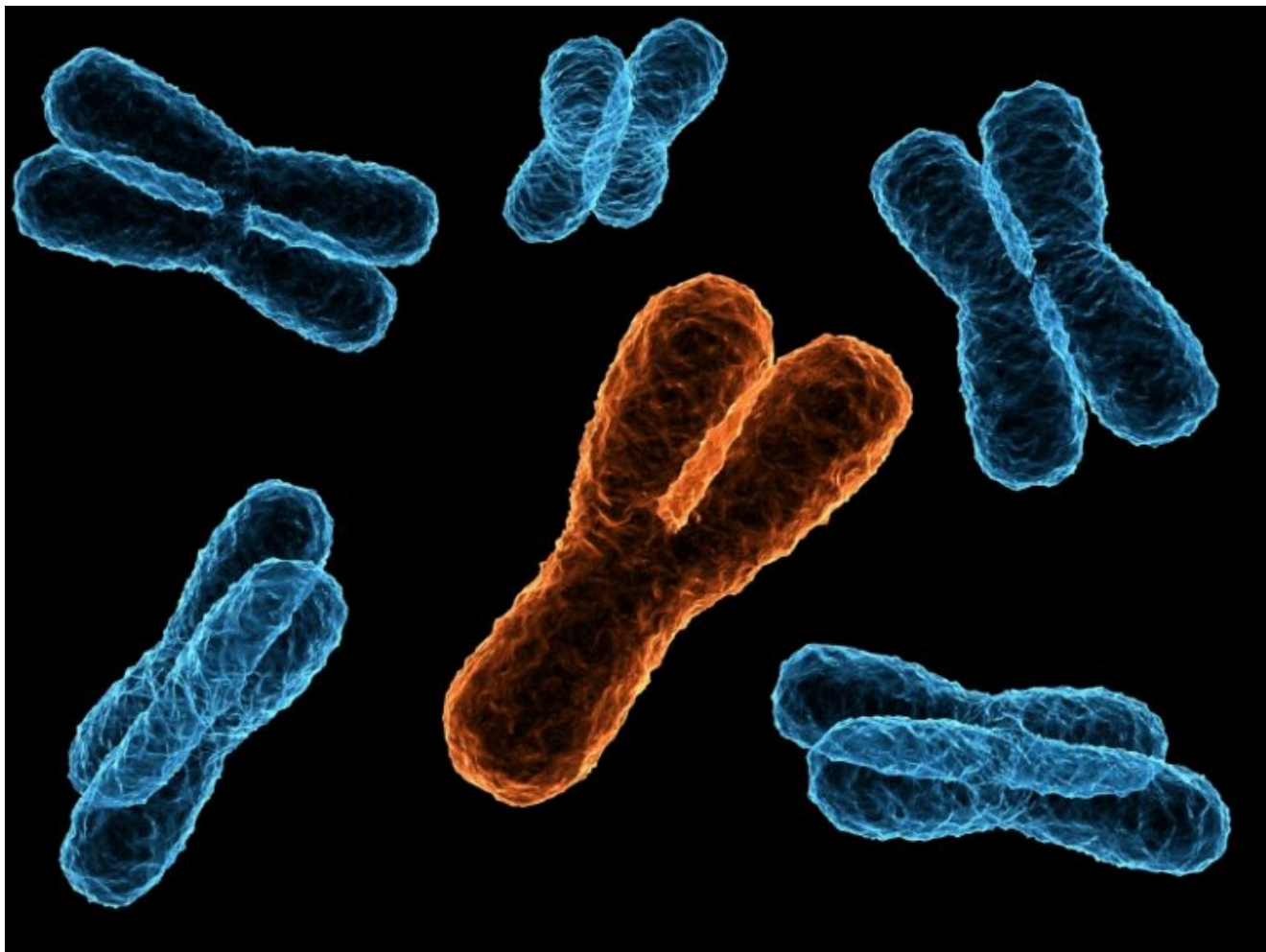

نقش اسطقسات قریبه در تولد انسان

هفته پیش [اسطقسات قریبه](#) را به شرح آب، روغن و خاک توضیح دادیم. حال جایگاه این اسطقسات قریبه را در تولد انسان بیان میکنیم.

همانطور که مسلّم است، انسان از نطفه پدر و مادرش متولد شده، و هر دو نطفه مرکب از عناصر اربعه می باشند و عناصر اسطقسات آن دو است که به شکل این دو مایع(نطفه ها) استحاله شده و تغییر شکل داده اند.

پس عناصر را اسطقس بعیده و دو نطفه را اسطقس قریبه محسوب میکنیم. به این طور که نطفه مادر آب است زیرا دارای طبعی سرد و تر بوده و مانند آب رقیق است. و نطفه پدر روغن است چرا که غلیظ، چرب و با طبعی گرم و خشک می باشد.

اما این دو نطفه با مزاج های متضادی که دارند، به خودی خود با هم ابدأ ترکیب نمیشوند، به این خاطر خداوند ملکی را قرار داده که قبضه ای از خاک را بین این دو قرار دهد تا نقش رابط را داشته و سه کیانی که برای ایجاد موالید لازم است برقرار باشد. و نقش خاک به این صورت است که به برودت خود با نطفه مؤنث مرتبط شده و به یبوست خود با نطفه مذکر مناسبت پیدا کند و به این سبب تألیف مابین

این دو نطفه ممکن میشود.

پس در مراتب روح و نفس و جسد که بیان کرده بودیم، نطفه مادر بر مزاج روح بوده، نطفه پدر بر مزاج نفس است و خاکی که ملکی بین آن دو قرار داده بر مزاج جسد است و از این جهات است که خداوند می فرماید **انا خلقنا الانسان من نطفة امشاج**.